

PRIEDAS 4

Apie migracijos istoriją

Migracijos srutai buvo ir yra svarbūs socialinių, ekonominių ir kultūrinių pokyčių elementai. Migracija kūrė istoriją, o istorija kūrė įvairius ir sudėtingus migracijos mechanizmus.

Nors neabejotina, kad žmonės visada "migruoja" plačiaja žodžio prasme, iš vienos gyvenvietės į kitą, iš kaimo į kaimą, ir iš miesto į miestą, būtų klaidinga manyti, kad migracijos procesai yra tokie patys, kokie jie buvo praeityje.

Migracija yra terminas, vartojamas apibūdinti žmonių judėjimą dėl labai skirtingų priežasčių, įskaitant invaziją, karą, ginkluotų pajėgų perkėlimą, stichines nelaimes, kolonijinį gyvenimą ar net vergiją.

Nė viena tauta žemėje neliko nepakitusi ar visada gyveno vienoje vietoje. Daugeliu atvejų migracija buvo kariuomenės užkariotų žemių pasekmė. Visi šie gyventojų judėjimai padėjo kurti šiuolaikinį pasaulį, kuriant ir įtakojant gilius ir ilgalaikius gyvenimo būdo, kalbos ir kultūros pokyčius, socialines ir ekonomines struktūras bei politines ir administracines sistemas.

Migracijos istorikai sutinka, kad svarbiausias posūkis migracijos istorijoje įvyko prieš 500 metų, kai Europos tyrinėtojai atrado "naujus pasaulius", tokius kaip Ameriką ir Aziją, o vėliau - vykdė kolonizavimo politiką. Veiksniai, turėję įtakos pasauliniam migracijos srutui:

- išsamių ir realių geografinių žinių rinkimas;
- tikslų žemėlapių gamyba;
- naujų technologijų, įskaitant navigacines priemones, įdiegimas.

Naujų pramoninių technologijų atsiradimas, gamybos priemonių mechanizavimas ir industrializacija prisidėjo prie didelių žmonių judėjimų. Tarp 1846 m. ir 1890 m. apie 17 mln. Žmonių paliko Europą, iškeliaudami į Naująjį pasaulį. Iš jų daugiausia atvyko iš Britų salų.

Nors didelė dalis išvyko iš Europos, kiti atvyko į ieškodami darbo ar prieglobsčio. Svarbios migrantų diasporos, ypač iš Lenkijos ir Ukrainos, buvo užfiksuotos Vokietijoje, kurioje jie dirbo žemės ūkyje, užimę vietinių ūkininkų vietą. Tarpukariu migracijos procesai aprimo. Iš dalies dėl ekonominės stagnacijos ir iš dalies dėl bendro neapibrėžtumo ir nesaugumo.

ėl Antrojo pasaulinio karo Europoje 1-2 milijonai žmonių persikėlė į kitą žemyną. Daugelis iš šių žmonių buvo pabėgėliai, kurie buvo persekiojimo aukomis arba turėjo bėgti nuo kitų pavojų. Kai kurie persikėlė į kitas Europos šalis.

Vienas iš ilgalaikis poveikių, kuriam įtakos turėjo migracija visose šalyse, buvo socialiniai pokyčiai, nes homogeninės visuomenės pasikeitė ir tapo sudėtingomis daugiakultūremis visuomenėmis. Kai kuriose šalyse tai buvo laikoma tinkama ir netgi pageidautina, o kitose - kėlė daug diskusijų.

ITE

INTEGRATION THROUGH EDUCATION

Darbuotojų integracijos į priimančiąją visuomenę klausimas tapo jautria politine problema. Migracijos klausimai yra vieni svarbiausių šiuolaikinės politikos temų. Šiandien visos vyriausybės parodo norą pripažinti migraciją kaip neišvengiamą mūsų šiuolaikinio pasaulio procesą ir susitarti dėl intensyvaus bendradarbiavimo šioje srityje.

Yra daug migracijos rūšių, tarp jų darbo migrantai, kvalifikuoti ir nekvalifikuoti migrantai, šeimos susijungimas ir migracija verslo ar mokslinių tyrimų tikslais. 1951 m. Atsirado nauja organizacija, atsakinga už pabėgėlių apsaugą: UNHCR (Jungtinių Tautų Pabėgėlių komisija). Pabėgėliai nėra įprasti migrantai, nes jie palieka šalį patirdami prievartą, o ne savanoriškai, jų tiesioginis tikslas yra siekti apsaugos, o ne geresnio gyvenimo.

(Source: IOM International Organization for Migration, Migration and History, Essentials of Migration Management. Volume One: Migration Management Foundations)